

Kráčím si chůzí loudavou

Waldemar Matuška

Na šerpě bláto, kord rezavý
bandalír v cárech mám.
Kde jsem se toulal, kdo dneska ví,
vždyť já, nevím sám.

Máma mi hlídá dvůr plný včel
pár let už jsem ji neviděl
Mám kapsu prázdnou, tornu i pás
jen pár tvrdých skýv
a jsem rád, že jsem vůbec živ.

Kráčím si chůzí loudavou
kolem hájů a černobílých stád.
Čížek mi zpívá nad hlavou
právě tu, co jsem vždycky míval rád.

/: Lal-la, lal-la, la-la-la-lá,
la-la-la, lal-la, lal-la, lá.
Lal-la, lal-la, la-la-la-lá,
la-la-la, lal-la, lal-la, lá. :/

V prachu a hlíně škorně jsem zul,
svrasklé jak tváře vdov.
V čapce mám díru, límce jen půl
a plášt, škoda slov.

Co vlastně jářku z té dálky mám,
snad jenom v kůži sem-tam šrám.
Dávno mě trápí žízeň a hlad,
tak ať, vem to ďas,
doma já všechno snáším snáz.

Kráčím si chůzí loudavou
kolem hájů a černobílých stád.
Čížek mi zpívá nad hlavou
právě tu, co jsem vždycky míval rád.

/: Lal-la, lal-la, la-la-la-lá,
la-la-la, lal-la, lal-la, lá.
Lal-la, lal-la, la-la-la-lá,
la-la-la, lal-la, lal-la, lá. :/